

Sygn. akt V GC 789/18

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 stycznia 2020 roku

Sąd Rejonowy w Ostrołęce V Wydział Gospodarczy

w składzie następującym:

Przewodniczący: Sędzia Rafał Rogiński

Protokolant: sekr. sądowy Monika Grodzka

po rozpoznaniu w dniu 10 stycznia 2020 roku w Ostrołęce

na rozprawie sprawy z powództwa

P. D. NIP (...)

przeciwko

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. KRS (...)

i

**(...) Spółka Akcyjna
w S. KRS (...)**

przy udziale po stronie pozwanej

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M.

interwenienta ubocznego **A. N. nr NIP (...)**

o zapłatę 11.854,00 zł

orzeka:

1. oddala powództwo w stosunku do (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M.;
2. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od powoda P. D. na rzecz pozwanego (...)Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. kwotę 3.617,00 zł, w tym kwotę 3.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;
3. nakazuje zwrócić pozwanemu (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. z sum Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrołęce kwotę 1.000,00 zł (jeden tysiąc złotych) tytułem zwrotu niewykorzystanej zaliczki uiszczonej w poczet wynagrodzenia biegłego;
4. zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w S. na rzecz powoda P. D. kwotę 11.854,00 zł (jedenaście tysięcy osiemset pięćdziesiąt cztery złote) z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od dnia 14 września 2018 roku do dnia zapłaty;

5. tytułem zwrotu kosztów procesu zasądza od pozwanego (...) Spółka Akcyjna w S. na rzecz powoda P. D. kwotę 4.210,00 zł, w tym kwotę 3.600,00 zł tytułem zwrotu kosztów zastępstwa prawnego;

6. nakazuje zwrócić pozwanemu (...) w S. z sum Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrołęce kwotę 1.000,00 zł (jeden tysiąc złotych) tytułem zwrotu niewykorzystanej zaliczki uiszczonej w poczet wynagrodzenia biegłego;

7. nakazuje zwrócić powodowi P. D. z sum Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Ostrołęce kwotę 1.000,00 zł (jeden tysiąc złotych) tytułem zwrotu niewykorzystanej zaliczki uiszczonej w poczet wynagrodzenia biegłego.

Sędzia

Rafał Rogiński

Sygn. akt V GC 789/18

UZASADNIENIE

Powód P. D. w pozwie skierowanym przeciwko (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. (pozwany nr 1) oraz (...) Spółka Akcyjna w S. (pozwany nr 2) wniósł o zasądzenie solidarnie od pozwanych kwoty 11.854,00 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kosztami procesu w tym kosztami zastępstwa procesowego. W uzasadnieniu pozwu wskazane zostało, że pozwani ponoszą odpowiedzialność na zasadnie in solidum.

Powód wskazał, że w dniu 21 czerwca 2017 r. doszło do wypadku, w wyniku którego uszkodzeniu uległ samochód marki (...) nr rej. (...). W wyniku zdarzenia pojazd uległ uszkodzeniu częściowej a na czas likwidacji szkody poszkodowana wynajęła od powoda pojazd zastępczy na okres od 21 czerwca 2017 r. do dnia zakończenia naprawy pojazdu.

W dniu 01 sierpnia 2018 r. poszkodowana zawarła z powodem umowę cesji wierzytelności na podstawie, której poszkodowana (cedent) przelała na powoda (cesjonariusza) swoją wierzytelność przysługującą jej z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawy w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 21 czerwca 2017 r.

W dniu 24 października 2018 r. wydany został nakaz zapłaty w postępowaniu upominawczym, w którym orzeczono zgodnie z żądaniem pozwu. Od nakazu zapłaty obydwaj pozwani złożyli sprzeciwy. Pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych podnosząc zarzut braku legitymacji procesowej biernej. Natomiast pozwany (...) Spółka Akcyjna w S. wniosło o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie na jego rzecz kosztów postępowania w tym kosztów zastępstwa procesowego wskazując, że rozliczył szkodę jako całkowitą i wypłacił należne odszkodowanie.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny

W dniu 21 czerwca 2017 r. doszło do wypadku, w wyniku którego uszkodzeniu uległ pojazd marki (...)o nr rej (...) będący własnością Ż. Ś.. Do wypadku doszło na ul. (...) w O., remontowanej przez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M., które miało zawartą umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej u drugiego z pozwanych tj. (...) Spółka Akcyjna w S.. Podwykonawcą robót prowadzonych przez (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. był A. N. prowadzący działalność gospodarczą

pod nazwą (...). Pojazd został odholowany do warsztatu powoda. Poszkodowana tego samego dnia zawarła z powodem umowę najmu samochodu.

Pismem z dnia 22 czerwca 2017 r. powód zwrócił się do pozwanego nr 1 o udzielenie informacji dotyczących numeru polisy i dokładnych danych ubezpieczyciela. Z uwagi na brak reakcji ze strony pozwanego nr 1 powód zwrócił się bezpośrednio do Urzędu Miasta O. o wskazanie danych ubezpieczyciela. Pismem z dnia 21 lipca 2017 r. Urząd Miasta O. poinformował powoda o tym, że wykonawcą robót na drodze, na której doszło do wypadku był pozwany nr 1, który posiadał polisę ubezpieczeniową nr (...) u pozwanego nr 2.

Powód zgłosił szkodę pozwanemu nr 2, który w dniu 24 lipca 2017 r. zarejestrował ją pod numerem (...). Decyzją z dnia 10 października 2017 r. przyznano poszkodowanej odszkodowanie w wysokości 7 580,00 złotych.

W dniu 28 lutego 2018 r. powód wystawił fakturę na kwotę 13 478,00 zł obejmującą najem auta zastępczego (10 148,00 zł) i koszty parkingu strzeżonego (3 330,00 zł).

Pismem z dnia 16 kwietnia 2018 r. zatytułowanym „zgłoszenie dodatkowego roszczenia wraz z wezwaniem do zapłaty” powód wezwał obydwu pozwanych do zapłaty łącznej kwoty 13 478,00 zł. W odpowiedzi pozwany nr 1 wyjaśnił, że w jego ocenie roszczenie powoda nie zasługuje na uwzględnienie, a pozwany nr 2 poinformował o przyznaniu dopłaty do odszkodowania w wysokości 1 624,00 zł.

W dniu 01 sierpnia poszkodowana i powód zawarli umowę cesji wierzytelności, na podstawie której cedent (poszkodowana) przelał na rzecz cesjonariusza (powoda) swoją wierzytelność przysługującą mu z tytułu polisy ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej sprawcy, w związku ze szkodą komunikacyjną z dnia 21 czerwca 2017 r. zarejestrowaną w (...) Spółka Akcyjna w S. pod nr (...).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie następujących dowodów: umowy najmu samochodu do zlecenia z dnia 21.06.2017 r. k 22-23, pisma Urzędu Miasta O. k - 24, pisma (...) k - 27, decyzji (...) z dnia 10.10.2017 r. k - 33, faktury k - 41, zgłoszenie dodatkowego roszczenia wraz z wezwaniem do zapłaty k 42 - 43, pisma (...) Sp. z o.o. z dnia 09.05.2018 r. k - 45, decyzji(...) z dnia 29.06.2018 k - 5, umowy cesji wierzytelności k - 52, protokołu wprowadzenia na teren budowy podwykonawcy k - 141, zeznań świadka Ż. Ś. k - 181-183, zeznań powoda k - 183-184

Sąd zważył co następuje

Powództwo zasługiwało na uwzględnienie w całości w stosunku do (...)

Spółka Akcyjna w S. natomiast w stosunku do (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. zostało oddalone.

W ocenie Sądu w przedmiotowej sprawie występuje po stronie pozwanej odpowiedzialność na zasadzie in solidum. Odpowiedzialność in solidum, określana też jako solidarność nieprawidłowa, niewłaściwa, pozorna albo przypadkowa zachodzi wówczas, gdy wierzyciel może dochodzić tego samego świadczenia od kilku dłużników, na podstawie tytułów wynikających z odrębnych stosunków prawnych łączących go

z każdym z tych dłużników, ale równocześnie brak jest podstawy do przyjęcia solidarnej odpowiedzialności dłużników. W przypadku odpowiedzialności in solidum chodzi o całkowicie odmienne zobowiązania, związane z jednym celem, zwykle w postaci naprawienia jednej szkody. Powyższe skutkuje tym, że w wyniku zdarzenia rodzącego odpowiedzialność powstają samodzielne zobowiązania tak po stronie sprawcy szkody, jak i ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej, a odrębność tych tytułów prawnych powoduje, iż losy tych zobowiązań mogą być różne. Konsekwencją tego stanu rzeczy musi być zachowanie niezależności poszczególnych stosunków prawnych w czasie ich trwania.

Pozwany nr 1 w sprzeciwie od nakazu zapłaty oraz później na rozprawie podniósł zarzut braku legitymacji biernej powołując się na art. 429 kodeksu cywilnego, zgodnie z którym kto powierza wykonanie czynności drugiemu, ten jest odpowiedzialny za szkodę wyrządzoną przez sprawcę przy wykonywaniu powierzonej mu czynności, chyba że nie ponosi winy w wyborze albo że wykonanie czynności powierzył osobie, przedsiębiorstwu lub zakładowi, które w zakresie swej działalności zawodowej trudnią się wykonywaniem takich czynności.

W ocenie Sądu argumentacja pozwanego nr 1 jest całkowicie uzasadniona. Z dołączonego do akt sprawy protokołu wprowadzenia na teren budowy podwykonawcy jednoznacznie wynika, że pozwany powierzył wykonanie czynności podmiotowi, który w zakresie swej działalności zawodowej trudni się wykonaniem takich czynności.

Zgodnie z adnotacją umieszczoną na tym dokumencie podwykonawca oświadczył, że od dnia dzisiejszego (10.05.2017 r.) przejmuje obowiązki kierownika robót, zapoznał się z regulaminem terenu budowy, zobowiązał do jego przestrzegania oraz wykonania robót zgodnie z ustaleniami umowy co poświadcza własnoręcznym podpisem.

Z uwagi na powyższe Sąd uznał, że pozwany (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w M. nie ponosi odpowiedzialności za wyrządzoną szkodę i powództwo w stosunku do niego zostało oddalone

Pozwana nr 2 w uzasadnieniu sprzeciwu od nakazu zapłaty przyznała, że sprawcą kolizji był podmiot objęty u niej ubezpieczeniem nie kwestionując tym samym swojej odpowiedzialności co do zasady.

W ocenie Sądu pozwany nr 2 uznał swoją odpowiedzialność przyznając poszkodowanej odszkodowanie. Pozwana nr 2 argumentowała jednak, że rozliczyła szkodę jako całkowitą i wypłaciła należne odszkodowanie. Sporna między stronami była jedynie wysokość należnego odszkodowania. Pozwana zakwestionowała okres najmu pojazdu oraz parkingu, a także wysokość zastosowanej stawki wskazując że jest ona rażąco wygórowana.

Na podstawie art. 822 k.c. przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej ubezpieczyciel zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, wobec których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo ubezpieczony.

Zgodnie z art. 362 k.c. Jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody, obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron

W przedmiotowej sprawie nie można zarzucić poszkodowanemu aby w jakikolwiek sposób przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody a tylko w takim przypadku możliwe byłoby zmniejszenie należnej poszkodowanemu sumy odszkodowania. Wręcz przeciwnie ze zgromadzonego materiału dowodowego wynika, że poszkodowany podjął szereg czynności zmierzających do szybkiej i sprawnej likwidacji szkody. Pełnomocnik poszkodowanego kontaktował się z pozwanym nr 1 telefonicznie i pisemnie celem ustalenia danych ubezpieczyciela lecz ten bez żadnego powodu ociągał się z ich udostępnieniem. Nie mogąc uzyskać od pozwanego nr 1 niezbędnych informacji poszkodowany zwrócił się bezpośrednio do urzędu miasta a po uzyskaniu danych ubezpieczyciela niezwłocznie zgłosił mu szkodę. Ubezpieczyciel (pozwany nr 2) bez żadnej konkretnej przyczyny ponad dwa miesiące zwlekał z wydaniem decyzji o przyznaniu odszkodowania czym znacznie wydłużył niezbędny czas najmu pojazdu zastępczego i okres likwidacji szkody. Od momentu uzyskania odszkodowania sam proces naprawy samochodu był sprawny gdyż trwał kilka dni.

Tak więc zdaniem Sądu całkowitą odpowiedzialność za wydłużenie się okresu najmu pojazdu zastępczego i czasu likwidacji szkody ponoszą obydwaj pozwani, którzy nie tylko nie podjęli stosownych działań w celu jego skrócenia lecz swoim zachowaniem wręcz utrudniali poszkodowanemu szybką likwidację szkody.

Zauważyć należy również, że pozwany nr 2 w trakcie likwidacji szkody nie kwestionował wysokości stawki za najem samochodu zastępczego i nie zaoferował poszkodowanemu wynajmu pojazdu zastępczego po identycznej lub niższej stawce co jest obecnie powszechną praktyką firm ubezpieczeniowych w przypadkach szkód komunikacyjnych. Dlatego Sąd uznał, że bezpodstawne jest kwestionowanie przez pozwanego nr 2 okresu najmu pojazdu oraz parkingu, a także zastosowanej stawki za najem pojazdu.

O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. Od powoda jako przegrywającego sprawę z pozwanym nr 1 zasądzone zostały koszty procesu na rzecz tego pozwanego, a od pozwanego nr 2 jako przegrywającego proces z powodem zasądzone zostały koszty procesu na rzecz powoda.

Sędzia Rafał Rogiński

ZARZĄDZENIE

(...)

(...)